

Sygn. akt II K 78/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 9 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Brodnicy, Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Wiśniewska

Protokolant: st.sekr.sądowy Krzysztof Żuchowski

w obecności Prokuratora: /

po rozpoznaniu dnia 9 maja 2018 roku

sprawy R. K. s. J. i K. z domu K.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 03 lutego 2018 r. ok godz. 02.45 w miejscowości (...) gm. J. P.. pow. (...), woj. (...)- (...) kierował w ruchu lądowym, samochodem osobowym m-ki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - (I wynik 0,42 mg/l i II wynik 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu)

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

orzeka:

I/ ustalając, iż oskarżony R. K. dopuścił się zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a§1 kk - na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia;

II/ na mocy art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 7 kk zasądza od oskarżonego kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych tytułem świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III/ zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt II K 78/18

UZASADNIENIE

Z uwagi na wniosek Prokuratury dotyczący sporządzenia uzasadnienia wyłącznie co do orzeczonej wobec oskarżonego R. K. kary, Sąd ograniczył przedmiotowe uzasadnienie do żądań wniosku.

W ocenie Sądu materiał zgromadzony w aktach sprawy bezspornie dowiódł winy oskarżonego. Szczegółowa analiza dowodów zgromadzonych w aktach sprawy oraz wyjaśnień oskarżonego, którym Sąd dał wiarę i na ich podstawie ustalił stan faktyczny w sprawie, pozwala stwierdzić, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występkę z art. 178a § 1 kk.

W świetle zebranego materiału dowodowego wina oskarżonego R. K. odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości. W dniu 03 lutego 2018r. ok godz. 02.45 w miejscowości (...) gm. J. P.. kierował on pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości po drodze publicznej. Jego zachowanie wyczerpało tym samym znamiona czynu spenalizowanego w art.178a § 1 kk. i za to Sąd ustalając, iż wina i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie warunkowo umorzył na okres próby 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 66 § 1 i § 2 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Występek przypisany oskarżonemu jest zagrożony karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do dwóch lat, zatem warunek umożliwiający orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania określony w art. 66 § 2 k.k. został spełniony.

Zgodnie natomiast z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Oczywistym jest, iż występek z art. 178a § 1 k.k. jest występkiem formalnym, niosącym w sobie potencjalnie duży stopień społecznej szkodliwości. Jednakże w ocenie Sądu, w przypadku czynu, jakiego dopuścił się oskarżony R. K., najistotniejsze są właśnie okoliczności konkretnego czynu, a także stopień nietrzeźwości sprawcy. Uwadze Sądu nie uszedł fakt, iż wartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu w żadnym z badań nie przekroczyła w sposób znaczny określonych przez kodeks karny norm stanu nietrzeźwości tj. 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu albo 0,5 promila zawartości alkoholu we krwi. Badania wykazały u oskarżonego: I badanie wykazało 0,42 mg/l, II badanie również wykazało 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czyli nieznacznie ponad 0,5 promila.

Sąd uznał zatem, że wina i społeczna szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości. Oskarżony nie był dotychczas karany, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy ustabilizowany tryb życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Oskarżony nie kwestionował okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył wyjaśnienia w których opisał jak doszło do jego popełnienia.

Po rozpatrzeniu wszystkich okoliczności dotyczących sprawy, uwzględniając dotychczasową niekaralność oskarżonego fakt, iż poczuwa się on do winy, a także obecną postawę oskarżonego Sąd uznał, iż zachodzą wszystkie przesłanki wskazane w art. 66 § 1 i 2 kk warunkujące dopuszczalność instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Sąd stanął na stanowisku, iż w tej sytuacji wymierzenie oskarżonemu kary nie jest niezbędne, przyjmując jednocześnie, iż pomimo umorzenia postępowania oskarżony R. K. będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni w przyszłości przestępstwa. Sąd postanowił dać oskarżonemu szansę na poprawę i skorzystać z dobrodziejstwa, jakim jest warunkowe umorzenie postępowania.

Sąd uznał, że okres próby wynoszący 1 rok będzie wystarczający dla pozytywnego przeprowadzenia procesu resocjalizacji oskarżonego oraz skutecznie odwiedzie oskarżonego od popełniania przestępstw. W ocenie Sądu świadomość, iż warunkowo umorzone postępowanie może być podjęte, daje wystarczającą gwarancję tego, że oskarżony przemyślał popełniony czyn i nie wejdzie więcej na drogę przestępstwa.

Sąd odstąpił od orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych z uwagi na wystąpienie szczególnych okoliczności. Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w sytuacji, w której postępowanie karne zostaje warunkowo umorzone, pozostaje fakultatywny. Przepis art. 67 § 3 in fine kk jest bowiem w zakresie orzekania tego środka karnego przepisem szczególnym w stosunku do art. 42 § 2 kk i wyłącza stosowanie tego ostatniego w zakresie przez siebie objętym, a więc przy warunkowym umorzeniu postępowania (vide Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 6 lutego 2014r. – sygn. III KK 481/13). Sąd w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego, że stosowanie tego środka karnego jest najskuteczniejszym sposobem wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszającym naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości (vide wyrok SN z dnia 24 kwietnia 1982 r. sygn. VKRN106/82), nie mniej jednak w przedmiotowej sprawie zastosowanie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych byłoby dla oskarżonego nadmierną dolegliwością, albowiem oskarżony R. K. stosunkowo niedawno został zatrudniony w oddziale banku w W., a charakter jego pracy polega na ciągłym przemieszczaniu się pojazdem, co wiąże się niewątpliwie z koniecznością posiadania stosownych uprawnień. Dochód osiągany przez firmę oskarżonego stanowi natomiast jedyne źródło jego utrzymania. Ewentualne orzeczenie przez Sąd środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów doprowadziłoby do utraty jedynego źródła utrzymania oskarżonego, a także utrudniłoby tym samym spełnienie orzeczonego wobec niego świadczenia pieniężnego. Ponadto oskarżony posiada zobowiązania finansowe w postaci pożyczki, której rata wynosi 500 zł miesięcznie oraz studiuje zaocznie w Wyższej Szkole (...) w B., gdzie roczna opłata wynosi 4300 zł, a nieuchronna utrata pracy spowodowana brakiem prawa jazdy przyczyni się do konieczności przerwania nauki oraz powstaniem problemów finansowych, z uwagi na brak środków.

Konkludując, zdaniem Sądu choć środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest uważany za najskuteczniejszy w walce o bezpieczeństwo na drogach, to w nie każdej sytuacji odniesie on pożądane efekty. W przypadku oskarżonego będzie nadmierną dolegliwością za incydentalny jednak przypadek prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości.

By wzmocnić jednak aspekt prewencyjny zastosowanych środków oddziaływania prawnego na osobę oskarżonego, a także społeczne poczucie sprawiedliwości oraz po to, by oskarżony odczuł realną dolegliwość związaną z faktem uznania go za winnego popełnionego przestępstwa, Sąd na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt. 7 kk zasądził od oskarżonego kwotę 1000 zł tytułem świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie świadczenia pieniężnego jakkolwiek fakultatywne, jednak zmierza nie tylko do wzmocnienia represji karnej związanej z karą, lecz również uświadomienia sprawcy skutków mogących powstać w wyniku zdarzenia spowodowanego przez osobę naruszającą rażąco przepisy Ustawy Prawo o ruchu drogowym, a do tej kategorii niewątpliwie należy zaliczyć osoby kierujące pojazdami w stanie nietrzeźwym. Przy określaniu wymiaru tego środka karnego Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości czynu oraz sytuację materialną oskarżonego. Wysokość orzeczonego świadczenia pieniężnego mieści się, zdaniem Sądu, w możliwościach płatniczych oskarżonego i odniesie zamierzony skutek.

O kosztach procesu orzeczono w myśl art. 629 kpk w zw. z art. 627 § 1 kpk zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty i obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi. Oskarżony jest młodym pracującym mężczyzną, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu, a danie mu przez Sąd kolejnej szansy w postaci braku zastosowania wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów powinno przyczynić się do tego, że będzie on w stanie kontynuować pracę, a tym samym uiścić wszelki nałożone na niego zobowiązania finansowe.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem i aktami doręczyć Prok. Rej. w/m
2. Z apelacją lub za 14 dni

B., dnia 30 maja 2018r.